

Dagverslagen uit Indonesië

8 tot en met 25 juli 2014

Almere, 12 september 2014

Beste lezer,

Op de volgende pagina's kunt u de dag-verslagen lezen die door de begeleiders gemaakt zijn tijdens de reis naar Indonesië van dinsdag 8 tot en met vrijdag 25 juli 2014. Wij waren daar met een groep van 24 kinderen en 5 begeleiders.

Er is na elke dag een verslag naar alle ouders gestuurd. Aangezien we de groep vaak uit elkaar hebben gehaald, zijn er soms per dag meerdere verslagen. Hierdoor zijn de verslagen qua stijl nogal verschillend. Ook zijn de verslagen getypt op kleine mobiele telefoons. Bij deze het verzoek om alle tyffouten vooral niet te zien en vooral te genieten van de mooie verhalen.

Veel leesplezier,

Rutger Pesch
BeActive

donderdag 10 juli 2014

Hallo Nederland

Een mooie dag vandaag. We zijn op Bali gebleven in hetzelfde hotel. Voor elk van de 4 groepen hebben we een auto met chauffeur geregeld. De groepen zijn los van elkaar op pad gegaan. Bij Jeroen hebben ze onder andere gevolleybald, bij Tom een tempel bezichtigd in aangepaste kleding, apen bezocht en op een lokale markt gegeten, bij Rutger gezwommen met kinderen uit een dorp, door rijstvelden gelopen, ook gevolleybald en op het strand vis gegeten. Alleen de dames van Marjolein hebben nog geen succes gehad met een mooie lokale ontmoeting. Ze kregen het bij de chauffeur niet zover dat hij begreep wat de groep wilde. Sfeer in alle groepen is, op wat kleine irritaties na echt super. Morgenochtend worden we vroeg opgehaald en gaan we in 5 auto's via de veerboot naar Mataram. Hier zullen we wel een tijdje over doen. Hierna volgen nog een paar foto's. Dit zijn alleen die van ondergetekende, ik weet niet hoe ik foto's van anderen op mijn telefoon krijg.

Groeten van ons allemaal

Vrijdag 11 juli 2014

Hallo Nederland,

Wij zijn na een bijzondere reisdag aangekomen in Mataram, de hoofdstad van Lombok. Vanmorgen ging de wekker heel vroeg, al om 6 uur. Toen snel spullen inpakken, ontbijten en daarna met busjes naar Padang Bay, een van de havens van Bali. Daar aangekomen moesten we een tijdje wachten. Verkopers van zonnebrillen zag in onze groep een goede prooi. Zij hadden alleen niet op de onderhandelingsdrang van onze kinderen gerekend. Er zijn 3 brillen gekocht tegen een scherpe prijs.

Na een tijdje mochten we de veerboot op. Daarvoor moest iedereen zijn eigen bagage een meter of 800 zelf tillen. De een pakte dit stoer en dapper op, anderen hadden het wat zwaarder...

De boottocht duurde ruim 3 uur en verliep heel voorspoedig. Een fijne sfeer was er. De meeste passagiers waren lokale mensen. Ook waren er een paar toeristen, oa 2 Nederlanders. Veel kinderen hebben tijdens de reis ook hun verslag bijgewerkt. Er was een grote vis gevangen en Kevin en Dani mochten ermee op de foto.

In Lembar, een haven van Lombok, werden we weer opgehaald en naar ons hotel in Mataram gebracht. Dit is een oud hotel. Wel netjes, maar niet kakkerlakvrij... Max en Diederick waren hier diep van onder de indruk. Kort na aankomst zijn we gaan zwemmen bij een strand in de buurt. Hier komen vooral lokale mensen en onze groep trok heel wat bekijks. Er is gezwommen, gevoetbald en gekletst. Martijn en Luc hebben met Tom voor iedereen drinken en koekjes gehaald.

Na het zwemmen zijn we gaan eten in 2 warungs, dit zijn kleine restaurantjes met alleen Indonesisch eten. Iedereen mocht zelf zijn gerecht uitzoeken op de menukaart. Best lastig als het er alleen in het Indonesisch beschreven staat... Iedereen heeft besteld en over het algemeen met zeer veel smaak gegeten.

Nu ligt iedereen op bed. Morgen hebben de groepjes opdrachten uit te voeren in de stad. We proberen dan ook een internetcafe op te zoeken.

Groeten

Zaterdag 12 juli 2014

Hallo Nederland,

Dan is het al weer zaterdag. Vandaag is voor de meeste mensen een leuke dag geweest. Alleen voor Kevin hield de leuke dag halverwege op, hij is ziek. Vandaag waren er voor de groepen verschillende opdrachten:

- Ga naar het grote winkelcentrum en zoek uit wat er op de bovenste verdieping is (een voetbalveld) en doe daar iets mee.
- Koop een sarong.
- Bezoek een moskee en vraag om uitleg.
- Gebruik voor het verplaatsen vervoermiddelen die de lokale mensen ook gebruiken

Alle groepen hebben dit echt heel goed gedaan. Elke begeleider heeft van zijn eigen groep een verslag gemaakt. Na dit bericht komen deze verslagen. Morgen gaan we met een grote bus naar Kuta (op Lombok) waar we een dag of 6 zullen blijven. Hier proberen we ook een of meer keer bij mensen thuis te slapen.

Groeten,

Rutger

Groep Rutger

Kevin, Elijah, Rick, Jaap, Lars en Chris.

Wij zijn eerst naar het strand gegaan. Dit keer niet het recreatiestrand, maar het strand van een vissersdorp. Dat was te ruiken ook. Al heel snel werd er contact gemaakt met een groep kinderen uit het dorp. Dit gebeurde door het overgooien van een balletje. Op initiatief van Chris werd dit zwemmen in de zee. Dit duurde meer dan anderhalf uur. Er werden ook samen met de kinderen zandbouwwerken gemaakt.

Na het zwemmen zijn we een sarong wezen kopen. Hier waren de heren heel enthousiast over. Daarna naar een restaurantje gegaan voor smoothies. Hoewel niemand trek zei te hebben in eten, heb ik dit toch maar ook besteld. Dat ging nog er toch nog goed in. Kevin heeft hier alleen het restaurant onder gespuugd... Dat was heel sneu.

UPDATE VOOR DE OUDERS VAN Kevin:

Hij ligt nu goed te slapen en heeft dit de middag en avond ook gedaan. Wel wat verhoging, maar geen echte koorts. We maken ons geen zorgen, maar houden hem wel goed in de gaten.

Kevin is daarna in het hotel achtergebleven bij Marjolein. De anderen zijn, na overleg nog even naar het strand gegaan. Dit werd een super avond. Rutger kwam in gesprek met een paar mensen die een kraampje hadden. Daar zijn de jongens bij gaan zitten. Ze hebben eten en drinken gekregen. Ook was er een gesprek in moeizaam Indonesisch over leeftijden, namen en schoolklassen. Daarna hebben de jongens enthousiast met de kinderen van die mensen en met hun vriendjes gespeeld en gestoeid onder luid gelach van de markt mensen . Het was een heel gaaf gezicht en heeft bijna 2 en een half uur geduurd. Ik mocht niets betalen, ook niet na aandringen. Heel mooi.

Tot slot terug naar het hotel waar we brood hebben gegeten. De jongens hebben via mijn computer een bericht naar huis proberen te sturen. Dit is volgens mij uiteindelijk bij iedereen gelukt, behalve bij Lars. Dit doen we morgen. Kevin overigens ook niet, die lag te slapen.

Groep van Jeroen

Jasper, Max, Luc, Keanu, Diederik, Lars.

We zijn vandaag met een busje naar het winkelcentrum gegaan. Daar hebben we de taken verdeeld. Keanu en Max wilden graag voetballen. Lars, Luc en Diederik wilden graag iets anders doen en Jasper wilde kijken bij het voetbal. Keanu en Max kregen als taak om kinderen te verzamelen voor het voetbal. Er was niemand te bekennen. De kinderen waren verlegen en kwamen voorzichtig kijken, maar na 10 minuutjes stond het veld vol en hebben ze een gave pot voetbal gespeeld.

De drie anderen kregen de taak om een sarong te zoeken. Ze hadden deze gevonden, maar ze hadden ook contact gezocht met een Indonesische jongen die ze hielp. Hij gaf aan dat de kwaliteit niet zo goed was en dat we verder moesten zoeken. Dat hebben we gedaan.

Eerst zijn we naar de supermarkt geweest en hebben we Indonesisch fruit gekocht, het waren een soort grote lychees. De heren vonden ze heel lekker. Daarna zijn we met de taxi naar een andere markt gereden. Daar hebben we een sarong gekocht. Luc en Max hadden er gelijk 2 gekocht.

Daarna zijn we langs het hotel geweest om zwemkleding te halen van een aantal jongens. Keanu, Luc en Max hadden gelijk hun sarong aangetrokken en vervolgens zijn we naar het strand gegaan. Daar hebben we gezwommen en de jongens zochten contact met Indonesische kinderen om te voetballen, maar de kinderen stonden er niet helemaal voor open. Het was van korte duur.

Na het zwemmen wilden we een moskee gaan bezoeken, maar we mochten niet komen kijken. Ze vroegen of we moslim waren. Ze gaven aan dat we naar ons hotel moesten gaan. Vervolgens zijn we een rondje door de buurt gaan lopen. We liepen door krappe straatjes. De mensen waren vriendelijk en groeten ons terug. We kwamen nog een moskee tegen, daar vroegen ze ook of we moslim waren en kwamen ze niet open over. We zijn doorgelopen om vervolgens een restaurant te vinden.

We hebben lekker gegeten in een typisch Indonesisch eettentje langs de weg. Na het eten stelde ik de jongens voor om nog een internet café te zoeken. Ze wilden dit allemaal niet en terug naar het hotel. Ze waren moe. In het hotel hebben ze gedoucht, aan hun verslag gewerkt en gerelaxt.

Groep van Lennart en Marjolein:

Lavita, Damaris, Shirley, Jacoline, Pauline en Claudia.

Na een lekker ontbijt bij het hotel stond er een actieve dag op de planning met een aantal opdrachten.

Met het lokale openbaar vervoer zijn we naar de grote Shop Mall gegaan om traditionele bruidsjurken te vinden en te regelen dat deze gepast mogen worden. Helaas konden we deze niet vinden maar hebben de dames wel een traditionele jurk gepast. We zijn erachter gekomen dat de mode hier echt heel anders is dan in Nederland. De vrouwen zijn vrijwel geheel bedekt kleding die vaak fleurig is met veel bloem patronen. Vervolgens naar een moskee. Leuk om te zien hoe de meiden met handen, voeten en een woordenboekje de lokale mensen hier proberen duidelijk te maken dat we hier naar op zoek zijn en hoe we daar komen. Toen we aankwamen werden we vriendelijk ontvangen. We moesten hier onze voeten wassen en kregen passende rokken om de blote benen te bedekken.

In de moskee werd Lennart van de dames gescheiden. Na een tijd begon het grote gebed en verzocht de Imam ons de moskee te verlaten. Buiten hebben de meiden nog gesproken met een inwoner over de Islam. We wilden daarna een Sarong kopen, een soort rol die door zowel mannen als vrouwen wordt gedragen. Ook hier weer contact met de lokale bevolking om te weten waar we een Sarong kunnen kopen en hoe we er komen.

Met veel geduld nam Lavita hierin het voortouw. We reisden verder op een kar die werd voortgetrokken door een muilezel. Een hele ervaring, door de drukke straten van Mataran. Onderweg werden we enorm bekeken waardoor sommige meiden zich net de koningin voelden. De mensen zwaaiden vriendelijk en leken onder de indruk van de blonde Westerse meiden.

In een winkeltje hebben we mooie Sarongs gevonden en naarmate de dag vordert maken de meiden steeds makkelijker contact met de lokale mensen. We zijn nog even op het strand geweest om vervolgens te gaan eten. Omdat de communicatie niet goed verliep kreeg niet iedereen te eten. Jammer want om opnieuw eten te halen kostte veel tijd. Hierdoor konden we niet meer naar het internet café. Dit hebben we i.v.m. de veiligheid besloten, omdat het laat was en nog erg ver lopen. Een flinke teleurstelling voor de meiden na een ontzettend leuke en actieve dag. Gelukkig namen de positieve ervaringen de overhand en konden de meiden zich er uiteindelijk bij neerleggen. Terug bij het hotel deden de meesten vol trots hun sarong aan. Het delen van de leuke ervaringen van vandaag met de andere groepen kon beginnen!

Groep van Tom:

Erwin, Rezah, Jean Paul, Dani, Martin & Martijn.

Wederom een leuke en actieve dag in Mataram (stadje op Lombok) In de ochtend lopend vanaf het hotel begonnen en de omgeving verkend. Hier een moskee gevonden waar we zelf binnen door een man, die net klaar was met bidden, zijn rondgeleid. Het was rond het middaggebed, dus we konden letterlijk de mensen zien bidden. Het was een oudere man die zelfs wat Nederlands en Engels sprak en hij heeft veel kunnen vertellen over hoe alles daar in zijn werk gaat. De kids luisterde aandachtig en vonden het interessant. Daarna naar de mall (winkelcentrum) gegaan om onze opdracht uit te voeren. Hier wat rond gekeken, maar niet te lang gebleven. Op zoek gegaan naar Sarongs (traditionele kledij) op een lokale markt en stoffeerdiers. Hier hadden we veel aanspraak en bekijks van de locals. Iedereen is geslaagd en wilde al direct deze mooie kledij dragen, wat voor nog meer positieve reacties van de locals zorgde.

Verder in de middag gezwommen op het strand om even af te koelen (want het is behoorlijk heet). Hier met andere kinderen gespeeld. Ik hoefde onze heren zelfs niet aan te sporen om contact te zoeken, want dat deden ze al uit zichzelf. In de avond lekker wat gegeten (onze buikjes vol, want het is erg lekker en spot goedkoop). Op dit moment zijn we nog aan het genieten van een drankje in een barretje met livemuziek. Na het drankje gaan we terug naar het hotel om bij te tanken voor weer een nieuwe dag.

Zondag 13 juli 2014

Hallo Nederland,

Wij zijn in Kuta Lombok, niet te verwarren met Kuta Bali. We slapen in een enorm mooi guesthouse, eigenlijk meer een privé villa. Er zijn 4 kamers rondom een zwembad. Het huis ligt buiten het toeristengebied, maar dat is wel op loopafstand. De burens zijn lokale boeren en natuurlijk een grote moskee. Je zou op het eerste oog niet denken, dat deze accommodatie past binnen de activiteit die we aanbieden, maar dat valt behoorlijk mee. Deze reis is er een van aanpassen. Zo zijn er niet genoeg bedden en slaapt een deel dus op zijn of haar eigen matje. Ook slapen er een paar heren buiten (wel overdekt).

We blijven hier in ieder geval 4 dagen. Daarna en/of ondertussen proberen we weer zoveel mogelijk contact te maken met de mensen hier.

De sfeer is over het algemeen heel goed, met zo nu en dan een irritatie momentje. Een paar kinderen vindt elke dag rijst wel lastig worden.

Kevin was vandaag weer helemaal fit en heeft volledig met het programma meegedaan. De middag, avond en nacht slaap heeft hem goed gedaan.

Hieronder het verslag dat Marjolein geschreven heeft.

Groeten,

Rutger

Verslag dag 6

Reisdag van Mataram naar Kuta

Vanochtend allemaal lekker uit kunnen slapen en onze tassen ingepakt. Daarna ontbeten en in de bus gestapt. Ook in de grote bus, die we vandaag hadden, was het een beetje behelpen. Lees; het ruim onder de bus was niet op al onze bagage gebouwd. Tassen en koffers dus ook op, tussen en onder stoelen geplaatst. Maar de airco maakte toch weer veel goed.

Halverwege de rit zijn we in een dorpje gestopt waar we hebben gezien hoe de sarongs worden gemaakt. Een sjaal met de hand maken duurt ongeveer een maand. Toen we weer in stapten moesten we even de slippers uit of heel goed kijken waar je de voeten neerzette, het was namelijk gaan regenen. Goed voor de plantjes!

Na nog een uur rijden aangekomen in Kuta. Eerst een kijkje genomen op het strand waar gelijk veel jonge kinderen (de jongste was hooguit 6 jaar) bandjes wilden verkopen aan ons. Anders dan in Nederland is dat het strand hier geen fijn zand heeft maar korrels. Even wennen maar wel een hele gave plek! Even lekker op het strand bezig geweest en toen lekker eten. Nadat de buiken weer gevuld waren zijn we teruggekeerd naar het strand. Een aantal kinderen is de locale gaan helpen met vissen, met blote hand. Doordat het eb werd kwam het koraal en zeewier bloot te liggen en werden de visjes en krabjes min of meer ingesloten, waardoor ze beter te vangen zijn. Morgen wordt dit een opdracht en gaan alle kinderen in de zee mee helpen zoeken en vangen met de lokale mensen.

Rutger heeft ondertussen een fijne slaapplek geregeld. Daar zitten alle kinderen nu druk te schrijven aan hun verslagen.

Groetjes vanuit Kuta Lombok

Dinsdag 15 juli 2014

Hallo daar in Nederland,

Hier een relatief rustige dag. De groepen zijn op pad gegaan. Die van aan Lennart al heel vroeg. Verder hebben we 2 auto's met chauffeur geregeld, waarmee om de beurt 2 groepen op pad gingen.

Opdrachten waren dit keer :

- Leer van iemand op straat tot 10 tellen in het Indonesisch.
- Leer dezelfde persoon dit in het Nederlands.
- Kook in een restaurant je eigen maaltijd.

De groepen zijn weer super aan de slag gegaan. Dani heeft het heel rustig gehouden en heeft vooral gelegen. Hij had geen koorts en op het eind van de dag had hij ook echt trek in eten.

Morgen hebben de kinderen 'vrij' en krijgen ze golfsurfles. De meidengroep gaat als eerste bij mensen thuis slapen.

Groeten,

Rutger

Groep Marjolein

Rezah, Martijn, Jean Paul, Erwin en Martin (Dani is bij het huis gebleven om bij te komen).

Vanochtend hebben we weer opdrachten gekregen. Wij zijn samen met de groep van Jeroen naar Awang gereden middels taxi. Eenmaal in het oude vissersdorp aangekomen zijn we met opdracht één aan de slag. Die luidde; leer indonesisch tot tien tellen van iemand zie geen engels spreekt en leer diegene in het Nederlands tellen. De jongens hadden er super zin in en dat wierp zijn vruchten af. De eerste locals die we tegenkwamen spraken weliswaar engels, de oudere man die erbij kwam staan niet! Met handen en voeten duidelijk gemaakt dat we wilden leren tellen. We mochten mee naar zijn huis, waar we op een oude bank en op de vloer een kleed mochten zitten. De jongens deden erg hun best, scandale de man. Het was echt heel leuk om te zien wat we ontstond. Na Het tellen was het tijd voor worden. Het hoogtepunt was het aanleren van 'appeltaart'.

Daarna nog naar een strandje in de buurt geweest. Helaas Geen tijd om een Duik te nemen.

In de middag op zoek gegaan naar locals om te vragen of we konden helpen met koken. Uiteindelijk hebben we in een restaurantje mogen onze eigen maaltijd gekookt. Ze vonden het erg lekker!

Onze laatste opdracht was vindt een internet cafe en als dat lukt mag je even contact zoeken met thuis! Dit vonden een aantal erg leuk! Horns nog heel even gezwommen, douchen, schrijven en naar bed!

Groeten!

Verslag van Lennart

Keanu, Max, Luc, Diederik en Jasper.

Vanochtend om 6.00u op! Met de slaap nog in de ogen en noodles in de hand liepen we naar onze 'werkgever' die ons de bergen mee in nam om daar samen met hem en zijn collega's te bouwen aan een muur. Hier waren ze al een jaar mee bezig! Alle stenen worden één voor één naar boven gesjouwd. De jongens hebben de mannen even laten zien hoe de Nederlandse mentaliteit is wat werken betreft. Met twee stenen tegelijk in één hoog tempo de berg op. De lokale werknemers keken verbaasd en zeiden dat één steen ook goed is. Na 15 min. werk was al de eerste pauze. De jongens waren erg verbaasd over de lange pauze en het lage werktempo. Dan duurt zo'n muur wel een jaar ja. We genoten van het prachtige uitzicht over het eiland.

Na deze intensieve start hebben we even ontspannen bij het zwembad. Daarna Kuta in gelopen om van lokale mensen te leren tellen in het Indonesisch en andersom: hen leren tellen in het Nederlands. De mensen waren erg vriendelijk en we hebben erg gelachen om elkaars uitspraak. Met name de '8' is voor de mensen hier moeilijk uit te spreken.

Daarna zijn we met de auto naar Awang gebracht waar we vissers hebben bezocht en waar lokale mensen ons eten gaven, deegballetjes met een 'visachtige' inhoud. De man kon ons niet uitleggen wat dit was. Het was in ieder geval erg lekker! Op de terugweg zijn we nog gestopt bij Lobster baai. We moesten hier weer een flink stuk klimmen waardoor we halverwege zijn gestopt, hebben genoten van het prachtige uitzicht en weer terug zijn gelopen.

Terug in Kuta hebben we een heerlijke Indonesische maaltijd genuttigd waarbij Max, Luc en Jasper zelfs twee keer bestelden. De gezellige dag werd afgesloten bij de homestay, door te douchen en het verslag weer bij te werken, terugkijkend op een actieve en gezellige dag!

Verslag van Tom

Claudia, Paula, Damaris, Lavita, Shirley, Jaqueline

In de ochtend op zoek gegaan naar een warung (lokaal eettentje) om daar een typisch Indonesisch gerecht voor te bereiden. In de keuken viel het de meiden al direct op dat de hygiëne daar anders was dan zij in Nederland gewend zijn. Overall vlogen er vliegen en er lagen zelfs een aantal kleine jonge poesjes op de grond. De eigenaresse liet eerst zien hoe we de nasi champun en de noodlesoep moesten maken en daarna lekker zelf aan de slag. De meiden vonden het leuk om te helpen. Ook hebben we met de eigenaresse kunnen regelen dat we morgen bij haar thuis mogen slapen.

Na de bereiding van onze lunch naar het strand gelopen om deze daar te gaan nuttigen. In de middag zijn we met de taxi naar een lokaal dorp gereden om daar de volgende opdracht uit te voeren, namelijk het leren tellen van 1 tot 10 in het Indonesisch, maar ook de mensen daar te leren tellen in het Nederlands. Er waren veel kleine kinderen die al gelijk erg enthousiast en geïnteresseerd op ons afliepen. De meiden zijn direct met hun aan de slag gegaan. De kinderen speelden daar een lokaal kaartspelletje wat ze maar al te graag aan de meiden wilde leren. Het was erg mooi om te zien hoe de interactie en communicatie tussen beide groepen verliep. Verder wat rondgelopen in het dorp om vervolgens de taxi te pakken naar een plek waar we verse kokosnoten konden drinken. In de avond een internetcafé opgezocht voor contact met het thuisfront en daarna nog lekker gaan eten in een restaurant. Een prima dag!!

Groep van Jeroen

Kevin, Rick, Elija, Lars, Lars Bakker, Jaap en Chris.

We hebben weer een gave dag gehad. We kregen 2 taxi's toegewezen om in 2 groepen om de beurt het vissersplaatsje Awang te gaan bezoeken. Daar hebben we veel lokale kinderen ontmoet en een opdracht vervuld. Onze kinderen moesten namelijk in het Indonesisch tot 10 leren tellen en ze moesten de kinderen dat in het Nederlands leren. Dit moest wel bij een niet Engels sprekend persoon en dat is gelukt.

Na Awang zijn we op de terugweg nog gestopt bij een ander dorpje dat ligt aan de zee. We zijn over het strand gelopen langs het dorp in de hoop kinderen te vinden. Die waren er helaas niet. Wel waren er een aantal mannen vloten aan het maken waar ze mee vissen. Dat was leuk om te zien. Het was verder een prachtige baai!! Prima plekje om te wonen! We hadden niet veel tijd meer en zijn vervolgens terug gereden.

Bij de home-stay aangekomen hebben we eerst wat boterhammen gegeten en daarna zijn we naar de jongen thuis gegaan die we gister hadden ontmoet voor de maaltijd na het vasten. Het was geen probleem. Eerst is hij met ons naar een uitzichtpunt gelopen, dat was prachtig en daarna zijn we aan de andere kant van de heuvel naar beneden gegaan door een dorp. Dat was heel gaaf! We wisten niet dat dat daar was.

Na het dorp ging de zon bijna onder en was het bijna tijd om te gaan eten. Eerst ging de jongen waar we waren jagen op kleine vogels. Die worden gegeten. Dat vonden de jongens mooi om te zien. Hij had een luchtbus, maar helaas niks geraakt. Kort daarna ging de zon onder en mocht iedereen eten. We aten niet met heel de familie samen. Dit deden ze af en toe, maar vaak kan niet iedereen tegelijk. We kregen zelfgemaakte gado gado van de moeder, het was heerlijk en we moesten met de handen eten. Dat vonden de jongens leuk! De jongens hebben ook weer veel gespeeld met het kleine neefje van 3. Hij heet Herman kwamen we achter, niks mis met een lekkere oer Hollandse naam haha.

Na het eten kregen we een zelf gemaakt kokosdrankje in een plastik zakje (soort van boterhamzakje, maar iets groter). Deze zak moest je een gaatje in bijten en dan kon je het drinken eruit zuigen en persen. Het was heel lekker, maar ook best machtig. Er zat ook veel gelatine in, dat kwam er op het laatst uit. Daar moet je van houden. Na het eten zijn we bij een kleine moskee gaan kijken van een afstandje naar het bidden. Er wordt 5 keer gebeden op een dag. Deze mis zou 1,5 uur duren. Na ieder gebed zie je de mensen een buiging maken, weer omhoog komen, vervolgens helemaal naar de grond zakken op de knieën en dan weer opstaan. Dit doen ze vaak. Als het teveel werd mocht je ook even uit de groep stappen en pauzeren met bidden.

Daarna zijn de mensen waarbij we verbleven met ons naar ons verblijf gelopen en hebben we afscheid genomen. Vervolgens hebben we gedoucht en op tijd naar bed. Morgen krijgen de kids een dag zonder opdrachten. We gaan naar het strand. Daar kunnen ze relaxen en surfles krijgen. Ze komen ons om 8 uur ophalen, dus om 7 uur eruit.

Welterusten!

Woensdag 16 juli 2014

Hallo Nederland,

Dit keer een wat korter verslag en alleen van mij (Rutger). Vandaag was het een 'vrije' dag en hebben de kinderen leren golfsurfen. We werden door lokale busjes opgehaald. Boards op het dak, samen met een instructeur. Na 25 minuten rijden kwamen we aan bij het strand. Een echt toeristen strand uit de reisgids: mooi een fijn wit strand, de zon en mooie golven. Natuurlijk ook heel veel toeristen. Verder wat stalletjes met eten en drinken.

28 surfers was nieuw voor de surfschool. De 6 instructeurs moesten wel even achter hun oren krabben. Het ging echt super goed. Dit wil niet zeggen dat het iedereen gelukt is, maar de sfeer was top. Kinderen hielpen elkaar en er waren maar een paar kleine botsingen. Degenen die er klaar mee waren, gingen lekker 'chillen' op het strand.

In het hotel heeft iedereen geschreven aan hun verslagen en ook hebben er een aantal gezwommen. De meidengroep is samen met Tom en Marjolein naar een dorp verderop gegaan om daar te gaan slapen en mee te doen met het leven daar. De wc was wel even schrikken voor een paar dames. Ze zijn daarna het dorpje al in gegaan en konden goed contact maken met de kinderen uit het dorp. Er zijn zelfs over een weer nagels gelakt... Tom voelde zich als een vis in het water...

De andere drie groepen gaan morgen op pad. Lennart heeft voor zijn groep al een onderkomen geregeld en Jeroen (die nu de groep van Tom heeft) en ondergetekende gaan morgen op pad om een onderkomen te vinden.

Het avondeten met de heren viel zwaar. Veel waren flink moe door alle inspanningen van deze dag. Lars Giesen was zelfs als een blok aan tafel in slaap gevallen. De eigenaresse gaf een matras waar hij op mocht liggen. Super aardig. Ik heb hem uiteindelijk op de scooter mee naar het hotel genomen. Daar sliep hij meteen weer door. Alle anderen hebben nog een lekker toetje genomen. De heren mochten kiezen: bij Lennart wachten op een pannenkoek of met Jeroen mee voor een ijsje bij de supermarkt. Daarna is iedereen snel gaan slapen. Dat gaan wij ook doen.

Groeten,

Rutger

Vrijdag 18 juli 2014

Hallo Nederland,

Een minder fijn bericht dit keer door het neerstorten/neerschieten van het toestel van Malaysian Airlines. Zo komt het ineens wel heel dichtbij. De kans is zelfs heel groot dat het niet alleen hetzelfde type toestel was, maar ook het toestel was waar mijn groep in heeft gezeten.

U krijgt dit bericht nu pas, omdat ik gisteravond eerst wilde wachten op meer duidelijkheid om u, naast het dagverslag ook meer te vertellen over deze zeer vervelende situatie. Het duurde echter zo lang voordat er meer informatie kwam, dat ik in slaap gevallen ben. Het was hier al ruim na tweeën.

Vooralsnog ondernemen wij geen stappen om bijvoorbeeld met een andere maatschappij te gaan vliegen. Als dit vliegtuig inderdaad neergeschoten is, dan had dit met elke andere maatschappij ook kunnen gebeuren die op dat moment op die plek vloog. Voor zover ik het heb begrepen, is het luchtruim boven Oost Oekraïne nu gesloten. Als blijkt dat er iets anders aan de hand is, dan gaan we dan bekijken wat we gaan doen. We zullen het in ieder geval op de voet volgen. We hebben dit ook op deze manier met de kinderen besproken. Indien u er anders over denkt, dan kunt u dit altijd aangeven.

Verder gaat het hier in grote lijnen fantastisch. Gisteren hebben alle groepen afscheid genomen van het mooie hotel waarin we zaten. Nu verblijven alle groepen op een andere plek, allemaal midden tussen de lokale mensen. Lennart en Marjolein nog in de buurt van Kuta, Jeroen in Awang en ik ben in Selong Blanak.

De kinderen lopen er bijna allemaal heel goed bij. Alleen Claudia en Shirley in de groep van Marjolein en Elijah in mijn groep hebben het wat zwaarder. De meiden zijn wat overweldigd door de aandacht van de lokale mensen en Elijah mistte toch wel erg zijn moeder. We sturen zijn moeder vandaag nog een apart berichtje. Verder vindt niet iedereen de wc's heel prettig (Frans toilet) en het eten valt voor sommigen ook wat zwaar.

Hierna volgens de verslagen van de verschillende groepjes.

Ik wens u allen sterkte na deze zeer nare gebeurtenis. Laten we dankbaar wezen dat het een week later gebeurt is en denken aan de familie's die dit noodlot getroffen heeft.

Groeten,

Rutger

Groep van Jeroen

Erwin, Jean-Paul, Rehza, Martin, Dani, Martijn.

Vandaag zijn de groepen gesplitst. De taak is om voor de komende 2 dagen met je groepje onderdak te zoeken bij met voorkeur lokale mensen in een ander dorp en om daar mee te doen met de dagelijkse gang van zaken.

Wij zijn vertrokken naar het vissersplaatsje Awang dat een half uur van Kuta aflight. Eenmaal daar aangekomen werden we meteen opgevangen op straat. Er was een slaapplek voor ons bij een klein bibliotheekje waar ze de lokale kinderen les geven. Wij slapen in kamertjes achter de bibliotheek. Normaal zijn deze voor leraren die vrijwillig les komen geven. Nu is er niemand. Een bedrijfje is eigenaar van deze bibliotheek. Zij willen de kinderen onderwijzen om ze o.a. bewust te maken dat school goed is.

Daarnaast loopt er ook een project om toiletten te maken in het dorp en om mensen daarmee te leren om te gaan voor de hygiëne. Wij zitten in een arm plaatsje. Groot verschil met Kuta. De mensen zijn heel aardig.

Morgen gaan we met de mensen van het bedrijfje mee naar een middelbare school. De multiculturele interactie vinden zij al heel leuk. We gaan daar meedoen ook met een sportles. De school is van 8 tot 11 uur. Wij zijn daar om 9 uur. Daarna gaan wij terug, maar de kinderen gaan nog van 12 tot 13 uur naar de moskeeschool.

Wij hebben om 15 uur afgesproken met vissers om dan met hun mee op de bood te gaan vissen op vis, kreeft en inktvis tot 19 uur. Daarna hebben we afgesproken om met 2 jongens waar we vanavond ook mee aan het praten waren op de pier met een kampvuurtje en gitaarmuziek weer te gaan zitten. Dit was heel leuk!

Het was een geslaagde dag. De jongens hebben zin in morgen!!

Groetjes

Verslag van Lennart

Keanu, Diederik, Max, Luc, Jasper en Lars.

Vanochtend zijn we op ons gemak opgestaan, waren de noodles gemaakt en hebben we onze spullen ingepakt. Om deze relaxte ochtend voort te zetten hebben we een massage gehad van lokale mensen, in en om hun huis werden matjes klaargelegd en de burens werden opgetrommeld om ons te masseren, tussen en in de primitieve huisjes, omgeven door afval, zwerfhonden en hun wasgoed dat overal hangt te drogen. Een bijzondere doch relaxte ervaring.

Daarna kwam de actie. In een laadbak zijn we vervoerd naar een meer waar veel lokale kinderen aan het spelen waren. We hadden een bal en waterpistooltjes meegenomen waardoor we al snel een hele club kinderen om ons heen hadden. Ravotten, voetballen en elkaar nat maken. Alle jongens van de groep deden actief mee en hadden veel plezier. Een aantal volwassen mensen kwam kijken en wilden met ons op de foto omdat we zo lang zijn. 😊 Een verfrissende duik zou fijn zijn maar alle dode vissen aan de rand van en in het meer weerhielden ons hiervan.

Hierna in de laadbak weer terug om een hapje te eten. Vooraf hebben we langs de weg al wat lokaal eten geproefd dat ter plekke werd bereid. Na het eten zijn we richting onze home stay gelopen waar we onderweg mensen bij hun huis muziek hoorden maken. We zijn hier op afgestapt en voor we het wisten zaten we samen muziek te maken. Max als drummer, Lennart als zanger en de mensen daar met gitaar en piano. Het blijkt maar weer dat muziek verbindt!

Na deze muzikale intermezzo hebben we onze koffers gepakt om naar onze gastheer Katri te vertrekken waar we de komende twee nachten slapen. Bij aankomst worden we hartelijk ontvangen door zijn familie en krijgen we heel zoete koffie en thee. De jongens lijken zich snel op hun gemak te voelen en maken veel contact. Morgen gaan we met de zus van Katri naar de markt, gaan we zijn familie helpen met hun werk. Iedereen woont hier bij elkaar. We zullen ook naar de moskee gaan wanneer het gebed is. De matjes liggen al klaar op de betonnen vloer van zijn kleine woonkamer.

Hopen op een goede eerste nacht bij deze vriendelijke man en zijn familie!

Groetjes!

Verslag groep Tom & Marjolein;

Lavita, Damaris, Claudia, Jacoline, Pauline en Shirley.

Gisteren zijn wij als eerste groep vertrokken naar een dorpje net buiten Kuta. Best spannend, want we hadden geen idee waar we terecht zouden komen. Eenmaal daar bleek dat het eigenlijk best luxe was (al dachten de meiden er anders over... Met name het hangtoilet viel ze tegen). We hebben wel drie kamers, één keuken en één badkamer. Dus gelijk aan de slag gegaan met de kamerverdeling, dorpsverkenning en eten koken. We hadden al snel leuk contact met de kinderen, er werd gevoetbald en genagellakt. De hand waarmee gegeten wordt mocht niet gelakt worden. Daarna zijn we zelf gaan koken. Nog ergens iets gedronken en toen lekker slapen.

Vandaag moesten we vroeg op om samen met de kinderen van het dorp naar de school te lopen. De meiden kregen veel aandacht en communiceren ging een klein beetje. Het zoeken naar iemand die iets beter Engels sprak duurde even maar uiteindelijk zijn we in een klas beland. Marjolein mocht lesgeven en Damaris kwam met het idee om hoofd schouders knie en teen aan te leren. Dit lukte aardig. Later op de middag toen we rond liepen in het dorp werd het door sommige kinderen weer gedaan.

Ook hebben we vanmiddag jilbabs (hoofddoeken) gekocht zodat we morgen eventueel naar de moskee kunnen.

Vanavond lekker op tijd naar bed want iedereen is moe.

Groeten!

Verslag groep Rutger

Elijah, Rick, Lars Giesen, Jaap, Chris en Kevin.

Wij zijn begonnen met een experiment dat spontaan in mij op kwam. Het hotel waar we zaten was eigenlijk een soort villa rondom een zwembad. Wij zouden als laatste weggaan. Ik heb de jongens bij elkaar geroepen. Ik vertelde dat ik een verassing had: wij zouden stiekem het hele luxe huis voor onszelf nemen. Niemand mocht het weten. Ik zou 1 kamer voor mijzelf nemen en wat de jongens verder zouden doen, was aan hun. De hele dag in het zwembad, de hele dag films kijken, pizza's bestellen, noem maar op. De voorwaarde was wel, dat echt niemand het zou mogen weten. De andere kinderen niet (vond niemand een probleem), de andere begeleiders niet (ook geen punt) en ook de ouders van de kinderen niet. Daar kwamen een paar vragen op. Ik gaf aan, dat dit niet in het programma hoorde, en dat dit veel te luxe zou zijn. Het geheimhouden bleef ik steeds benadrukken. De jongens waren heel enthousiast en vonden het geweldig. Ik heb ze vijf minuten in de waan gelaten en daarna weer bij elkaar geroepen. Ze waren zo enthousiast, dat ze daarvoor bereid waren om te liegen, zelfs tegen jullie als ouders. Er waren namelijk al afspraken gemaakt hoe ze verslagen zouden moeten worden opgesteld zodat niemand argwaan zou krijgen.

De boodschap was, dat als iets te mooi is om waar te zijn, dat er altijd iets niet klopt. Als dan een volwassene aan je vraagt, om het zelfs niet aan je ouders te vertellen, dan klopt al helemaal niet. Of de hele boodschap is aangekomen weet ik niet. De jongens waarom vooral teleurgesteld, dat ze niet in het huis zouden blijven.

We zijn daarna op pad gegaan met een auto. Deze bestuurde ik zelf. We zijn na een kilometer of 10 uitgestapt en via een dorpje naar het strand gelopen. Er kwamen meteen een aantal kinderen mee. Op het strand hebben we gezwommen en gespeeld. Daarna zijn we doorgereden naar de plek waar we woensdag gesurft hebben. Dat is een echt toeristenstrand. Wat de jongens echter niet wisten, was dat er naast een soort vissersdorp is. Wij kwamen aan toen de meeste toeristen alweer naar hun hotel gingen.

We zijn het dorp ingelopen en kwamen uit bij de "PlayStation hut". Hier staan 3 televisies met elk een playstation. Deze worden per half uur verhuurd. Daar hebben ze even gespeeld en meteen veel contact gemaakt met de kinderen uit het dorp. Daarna hebben de Nederlandse en Indonesische kinderen nog bijna 2 uur met elkaar gestoeid en gespeeld. Alleen Elijah vond het minder, want die was verdrietig.

Het lukte in dit dorp niet om een prettige (veilige) slaapplek te vinden, daarom zijn wij gaan slapen in een guesthouse meteen achter het dorp.

Vanmorgen kwamen de dorpskinderen onze jongens al zingend halen. Even later werd er ook een vers gevangen vis gebracht. Super aardig.

Wij kijken nog of we vandaag doorgaan naar een andere plek of dat we hier blijven. Morgen gaan we met alle kinderen naar Ekas.

Zaterdag 19 juli 2014

Hallo Nederland,

Hierbij nog de verslagen van gisteren. Alle groepen hebben stuk voor stuk bijzondere dingen gedaan.

Per groep is het vliegtuig dat neergestort is besproken. Daarin ook duidelijk gemaakt, dat dit boven oorlogsgebied is geweest en dat het luchtruim daar nu is gesloten. Vandaag bespreken we het ook nog centraal. Iedereen lijkt er rustig onder. We houden het scherp in de gaten. Zelf verwacht ik, dat het bij een paar kinderen wel zal opspelen op de dag voor het vertrek.

We zijn nu op weg naar Ekas waar we 4 nachten zullen blijven.

Groeten,

Rutger

Verslag van Lennart

Keanu, Diederik, Lars, Max, Luc en Jasper.

Vanochtend vroeg zijn we om 7.00u tegelijk opgestaan met onze gastheer Katri. We hebben hier fijn kunnen slapen. Zijn familie zat inmiddels al op zijn 'veranda'. Katri is kok geweest en pakte zijn handgeschreven kookboek erbij om een lijstje te maken voor de boodschappen op de lokale markt. Hij vroeg ons of we gewone kip wilden of extra verse kip. Dit laatste leek ons lekker waarop hij een kip van zijn erf pakte en we deze samen met hem en zijn neef gingen slachten. Met name Keanu kwam enthousiast veren plukken en heeft met de familie hier de kip schoongemaakt en geroosterd. Vervolgens hebben we op de lokale markt boodschappen gehaald voor de lunch en het avondeten. Tussen het bereiden van het eten door hebben we hier gevoetbald met de kinderen van de familie, een boomstam van de bananenboom gehakt en de koeien gevoerd. Omdat de zus van Katri hier is om voor hem te koken is het lastig kenbaar te maken dat wij als mannen willen helpen. Toch hebben Diederik, Lars en Keanu flink geholpen bij het snijden van de groenten en malen van allerlei kruiden. Bij de lunch was verse tonijn van de markt. Na de lunch deden wij de afwas.

In de middag kwamen er nog wat jongedames van dezelfde leeftijd langs om te verkennen wie wij zijn. Er werd volop gekletst, woorden geleerd en gezongen. Erg gezellig! Hierna wilde Katri relaxen en besloten wij een familie te bezoeken waar Lars al eens eerder was geweest met een andere groep. We werden hartelijk ontvangen en kregen kokosnoten.

Aan het einde van de middag moesten er nog wat verse groenten bij de oma worden gehaald voordat we het avondeten konden bereiden. De kip smaakte heerlijk, net als de rest van het maal.'s Avonds zijn we in onze sarong naar het gebed in de moskee geweest. Jasper wilde niet mee omdat hij zich erg moe voelde en wat hoofdpijn had.

Bij aankomst werden we hartelijk ontvangen alhoewel Keanu en Max hun twijfels hadden. Ze leken zich wat ongemakkelijk te voelen en toen er werd gezegd dat we de moskee zelf niet in mochten omdat we geen moslim zijn, voelde dit voor hen als 'onaardig'. Ze besloten daarom vanaf een afstand toe te kijken terwijl de rest werd geïnformeerd over de Islam en ramadan. We hebben het gebed meegekeken wat sommigen vrij bijzonder vonden en Luc bijvoorbeeld aangeeft dat hij er niets mee heeft.

Hierna zijn we bij Katri en zijn vrienden gaan zitten om de dag af te sluiten en heeft Lars wat goocheltrucs laten zien, erg leuk! Helaas moeten we morgen alweer afscheid nemen van deze gastvrije familie omdat we dan naar Ekas vertrekken.

Groetjes!

Verslag van groep Jeroen

Martin, Jean Paul, Rehza, Martijn, Dani, Erwin

We hebben een leuke dag gehad vandaag. In de ochtend zijn we naar de middelbare school geweest. Daar hebben we ons om de beurt voorgesteld. Ze vroegen ons te vertellen, wat onze naam is, hoe oud we waren en wat onze opleiding is om zo o.a. voor de kinderen hier te laten blijken dat we allemaal leren en dat school belangrijk is.

Daarna zijn we met een aantal jongens gaan voetballen. Dit was een gave pot voetbal van ruim 1 uur. Erwin, Martijn en Dani kozen ervoor om niet mee te doen. Erwin heeft gekeken en foto's gemaakt. Martijn heeft ook gekeken en werd heel de tijd omsingelt door de dames. Hij kwam naar mij toe "Jeroen ik vind dit niet zo prettig" haha! Het maakte hem verlegen. Hij is wel blijven zitten. Dani voelde zich niet zo goed. Het zat hem even tegen. Hij en ik hebben toen even gesprekje gehad en vervolgens mocht hij een rustig plekje opzoeken. Na verloop van tijd kwam hij naar mij toe en wilde graag mee voetballen. Rehza, Martin en Jean-Paul hebben volle bak mee staan spelen. Het was heel gaaf, maar wat zweet je heel erg in dit klimaat. Iedereen was drijfnaat.

Na de school hebben we een frisse duik in de zee genomen. Daarna zouden we gaan helpen in de bibliotheek bij de kleine kinderen, maar die kwamen niet meer opdagen. De jongens kregen de opdracht om samen door het dorp te lopen en het te verkennen. Ik bleef bij Martin, want die voelde zich niet goed. Het werd hem allemaal even te veel. Hij heeft een tijdje geslapen, daarna ben ik met hem gaan wandelen en in de haven gaan zitten.

Daarna zijn we met de boot mee geweest naar een kreefteilandje wat de lokale mensen hier zelf maken en dus gebruiken om op kreeft te vissen. De jongen maakte alles klaar en wij keken. Vervolgens mochten de jongens nog een frisse duik nemen. Ze vonden het heerlijk op het vlot. Morgen vroeg om 5 uur gaan we weer om te kijken wat de vangst is. Hij hoopt 100 kleine kreeftjes te vangen. Deze worden doorverkocht aan China en daar verder groot gebracht.

Terug aan wal zijn we bij de jongen zijn ouderlijk huis gaan eten. We hadden eten gehaald, maar mochten het daar opeten. Verder hebben we daar koffie en thee gehad op de Indonesische manier. Dat is hoe meer suiker hoe beter haha, wel lekker!

Om de avond gezellig af te sluiten zijn we de pier op gegaan voor een kampvuur. Dit keer gingen er wel 15 kinderen mee. Samen zochten we hout en daarna zaten we om het vuur. Jean-paul was gezellig met de jongeren bezig, woorden leren. Hij werdt omringt door kinderen. Rehza was ook aan het kletsen. Martin was mee het vuur aan het stoken. Erwin en Dani zochten meer de rust op. Wel tussen de kinderen. Martijn koos ervoor om alvast te gaan slapen, hij was moe.

Nu gaan we slapen. Morgen om 5 uur de boot op!

Verslag van Marjolein & Tom,

Claudia, Pauline, Damaris, Lavita, Shirley, Jacoline.

De dag weer vroeg begonnen omdat we met onze buurvrouw, die geen woord Engels spreekt, waren uitgenodigd om mee naar een lokale markt te gaan. Daar inkopen gedaan voor het diner dat we samen met haar in de avond hebben voorbereidt als opening van weer een Ramadanavond. De dames hielpen actief mee en waren zeer enthousiast over het eindresultaat. Na het diner werden we door een local, die we gisteren hebben ontmoet in de school, meegenomen naar de moskee. Iedereen helemaal traditioneel gekleed in Sarong (jurk) en hoofddoek. Alleen Shirley heeft dit niet gedaan vanwege haar eigen geloof. De activiteiten buiten de moskee heeft ze wel actief meegedaan. In de moskee waren ze nog bezig met het avondgebed waar we mee hebben mogen kijken. Na het gebed wat een uur zou duren werd er uit de koran gelezen (in de vorm van zang). Het was zeer indrukwekkend om dit van binnen te mogen bekijken en we werden zeer vriendelijk ontvangen. Tot slot hebben we nog thee gedronken bij de man thuis en werden we verwend met biscuits en vers fruit. Als bedankje hebben we hem een Nederlands voetbalshirt gegeven, als aandenken aan deze bijzondere en onvergetelijke avond.

Verslag groep Rutger

Kevin, Rick, Chris, Elijah, Lars Giesen en Jaap.

Al voor het ontbijt waren de jongens aan het spelen de kinderen uit het dorp. Ook na het ontbijt ging dit door. Onze jongens kregen lekkere dingen, zelfs een redelijk grote, vers gevangen vis. Ook onze heren hebben wat lekkers gekocht en dat weer uitgedeeld. Opdracht was: vermaak jezelf binnen het dorp. Naar het toeristenstrand mochten ze dus niet. Vermaak jezelf lijkt een makkelijke opdracht, maar dat is het niet voor iedereen. Hoe leg je nu het contact dat je prettig vindt en hoe vul je de tijd op.

In de middag hebben we de spullen ingeladen in de auto en zijn we op pad gegaan. Eerst een stuk rond gereden, daarna op een plek gestopt in de buurt van een meertje. Meteen kwamen er allemaal kinderen op de groep af en liepen enthousiast met de groep mee. Bij het meertje aangekomen was Kevin vast van plan om als eerste het water in te duiken. Toen ik een bal in het water gooide, werd hij echter aan alle kanten ingehaald door wel 15 dorpsjongens. Het water was lekker koel. Iedereen heeft lekker gezwommen, op Rick na. Er werd ook gevist en op vissen is hij niet zo dol. Geen van de kinderen (Indonesisch en Nederlands) had kleren aan en Elijah grapte, dat een bepaald lichaamsdeel misschien door een vis zou worden aangezien als een worm. Dit is gelukkig niet gebeurd. Na het zwemmen is er nog fanatiek gevoetbald met een hele lichte bal op een stukje akker, aangemoedigd door allemaal mannen en vrouwen uit het dorp.

's Avonds zijn we weer gaan slapen op dezelfde plaats als de nacht ervoor, tot grote blijdschap van de kinderen daar. Iedereen is goed gaan slapen, alleen Chris had last van zijn buik.

Vanmorgen om 6.00 uur (!!!) hoorden we door heel veel kinderstemmen de namen Kevin en Lars roepen. Ze wilden al komen spelen. Daar heb ik maar een stokje voor gestoken. Toen zijn die kinderen bijna 2 uur blijven wachten op de jongens. Daarnet bij het afscheid nemen hield Lars en een Indonesisch jongentje het niet droog. Lars heeft hem nog snel een vriendschaps-armbandje gegeven.

Tot zover,

Groeten

Zondag 20 juli 2014

Verslag van Rutger & Tom

Martin, Erwin, Rezah, Martijn, Jean Paul, Dany, Rik, Eliyah, Jaap, Kevin, Lars, Chris.

De dag gestart met een heerlijk ontbijt (pannenkoek met banaan en chocolade). Daarna op pad gegaan in het dorp van Ekas om de omgeving te verkennen, contact te leggen met de locals en natuurlijk om onze opdrachten uit te voeren. De eerste opdracht was het zoeken van een algemene wasplaats om hier onze kleding te wassen. We hadden geluk want we kwamen direct een man tegen die ons de weg wees en uitlegde hoe ze hier gebruik van maken. Er is een grote waterput en hieruit neem je enkele emmers met water, die je samen met een zak waspoeder mixt in een bak, om vervolgens de kleding met je handen te wassen. Het was mooi om te zien hoe iedereen actief aan de slag ging en de wastechiek al snel onder de knie had. Nadat onze kleding weer fris en fruitig rook samen met elkaar opdrachten verzonnen waar de andere groepen de komende dagen mee aan de slag kunnen. De jongens hadden goede inbreng en kwamen met leuke ideeën. Ze wisten elkaar goed aan te vullen waardoor we tot een aantal leuke opdrachten zijn gekomen. Vervolgens even wat tijd genomen voor een persoonlijk berichtje naar huis. In de middag hadden we twee auto's geregeld en zijn we met onze groep andere dorpen en omgevingen gaan verkennen. We zaten met zijn twaalf in de laadbak van een truck, en ik kan jullie vertellen dat het ons nu pas duidelijk werd hoe slecht de wegen zijn en uit hoeveel hobbels deze bestaan. Gelukkig was hetgeen wat Rutger ons wilde laten zien op bestemming 1 erg mooi, en was het de rit zeker waard. We kwamen namelijk aan op een klif waar we een geweldig uitzicht hadden over groene weiden en heuvels aan de ene kant en witte stranden met turquoise zee aan de andere kant. Hier even wat tijd gekregen om te genieten en vervolgens een dorpje bezocht waar onze jongens met de lokale kids hebben gespeeld. De kinderen, maar ook hun ouders waren in het begin nog wat verlegen en terughoudend maar door de open en enthousiaste houding van de meeste uit onze groep was het contact al snel gelegd en werd er volop samen gespeeld. Daarna nog naar een meertje gereden om hier lekker te zwemmen en af te koelen, na weer een warme dag en voor degene die nog wat energie over hadden was er de mogelijkheid om de laatste 7km naar het dorp terug te hiken. Helaas voelde Jean Paul zich niet lekker vandaag en is hij in het guesthouse gebleven om hier uit te zien. De dag rust heeft hem gelukkig goed gedaan en hopelijk kan hij morgen weer enthousiast aan het programma deel nemen. Groetjes vanuit Ekas

Verslag van groep Jeroen

Jasper, Max, Luc, Lars, Keanu, Diederik.

's Ochtends na een heerlijk ontbijt (pannenkoek met banaan, kokos en stroop) kregen we de taak om een aantal kledingstukken te wassen en om een opdracht te bedenken die de andere groepen evt. uit kunnen voeren. 's Middags zijn we op pad gegaan met twee open wagens (pick-ups). De groep van mij en de meidengroep in een pick-up en de groep van Rutger en van Tom in een pick-up. De jongens en meiden vonden het gaaf om in de pick-up te zitten. De sfeer was ook geweldig, het ene liedje na de andere kwam voorbij.

Eenmaal aangekomen in een dorpje waar haast geen toerist komt zijn we op verkenningstocht geweest. We probeerde de taak te vervullen om te kunnen vissen met de lokale mensen, maar dat lukte niet. We hebben wel gekeken hoe ze het deden. Er zit hier flink wat vis in de zee, want ze hadden al flink wat beet in de tijd dat we daar zaten.

Daarna zijn we door het dorp gegaan. De jongens waren vriendelijk aan het groeten, maar er kwam niet veel meer uit. De jongens waren vandaag allemaal niet in de stemming om echt het contact aan te gaan. Nou was dit ook wel wat lastiger in een dorp waar haast geen toerist komt. De mensen houden dan ook wat meer af. Toen we terug waren bij de pick-up waren de andere groepen nog niet terug. Zij waren nog op het strand. Lars en Diederik hadden nog zin om mee naar het strand te gaan. De andere hebben bij de pick-up gewacht. Op het strand hebben we naar schelpen gezocht, want die heb je hier hele mooie!! Helaas mogen we ze niet meenemen terug naar Nederland.

De terugweg in de laadbak was weer gezellig. Thuis aangekomen heeft iedereen tijd voor zichzelf gekregen voor de rest van de avond. De een was aan het kletsen de ander een boek aan het lezen en een aantal waren aan het badmintonnen, lekker wassen.

Het eten was weer lekker. Rijst met groenten in satésaus en vis. Daarna nog even tijd voor zichzelf en dan naar bed.

Slaap lekker!!!

Maandag 20 juli 2014

Hallo Nederland,

We gaan nu echt richting het einde van deze reis. Nog 2 echte dagen hier en dan begint de terugreis eigenlijk al.

Vandaag een mopperdagje. Er waren een aantal heren en dames aardig in mineur en moeilijk vooruit te krijgen. Daardoor waren de uitstapjes ook iets minder geslaagd dan de vorige keren.

Jean Paul is ziekig. Verhoging en last van zijn buik. Hij heeft vandaag vooral op bed gelegen. Verder zijn de meeste andere kinderen die niet lekker waren aardig opgeknapt.

U ontvangt na de verslagen ook een bericht van de kinderen. Dit is nog van voor uw eigen bericht. Die lezen we morgen voor. Claudia was te druk met anderen en heeft het vergeten door te geven, Jacqueline had het idee, dat een berichtje naar huis haar meer heimwee zou opleveren. Verder heeft volgens mij iedereen een berichtje gemaakt.

Groeten,

Rutger

Verslag groep Lennart & Marjolein

Jacoline, Shirley, Lavita, Pauline, Claudia en Damaris.

Vanochtend mochten we een beetje uitslapen waarop de meiden voor het slapen gaan nog zeiden dat ze daar geen behoefte aan hadden bleek vanochtend het tegendeel. Ze hebben als roosjes geslapen! Na een heel fijn wakker maken door Rutger (zingen..... en bommetjes maken op bed) was het tijd voor een heerlijk bananenpannenkoekje met kokos en choco als ontbijt. Machtig maar wel lekker.

Daarna kregen we uitleg over de rest van de dag. We mochten zelf een opdracht bedenken voor de andere groepen! Ze waren het er vrij snel over eens dat de opdracht moest zijn: leer een Indonesisch liedje (er mag bij gedanst worden).

Hierna was het tijd om was te verzamelen en op zoek te gaan naar de lokale wasplek. Dit duurde even want de locals dachten allemaal dat we wasmiddel wilden kopen. Toen we de put gevonden hadden moesten we even wachten op de groep van Jeroen, die was al druk bezig met de was. Met een beetje gemopper en een fris geurtje aan de was is het toch allemaal gelukt. Hierna mocht iedereen een persoonlijk berichtje naar huis sturen. Jacoline en Claudia kozen er voor om dit niet te doen.

Vervolgens kregen we lunch in het guesthouse. Ivm de Ramadan kunnen we in deze omgeving 's middags nergens anders eten. Na het eten zijn we met twee groepen in een kleine pick-up gepropt om naar een ander dorpje te gaan. Ondanks het krappe zitten was de sfeer erg goed. Bij het dorp aangekomen konden we kiezen uit drie opdrachten: - leer een Indonesisch liedje - ga vissen met locals - zorg dat je je laat opmaken zoals de meisjes in het dorp. Dit was best lastig kiezen! We zouden voor de make up gaan maar dit bleek onmogelijk aangezien alle meiden die we hebben gezien (spreken was er niet echt bij) make up loos waren. Over op plan b, laten we proberen ergens thee te drinken. Goed idee! Alleen niet uitvoerbaar tijdens de Ramadan.... Dan maar vissen! Na lang proberen duidelijk te maken wat we wilden was het gelukt en kwamen de hengels tevoorschijn. Later was er zelfs een boot voor ons opgetrommeld! Drie meiden wilden wel mee vissen, twee wilden helpen met zeewier plukken. Lennart is gaan vissen met de meiden die wilden, Marjolein is meegegaan met het zeewier plukken. Helaas mochten we daar niet bij helpen omdat wij geen moslim waren. Toen zijn we plastic bekertjes gaan inzamelen en op zoek gegaan naar mooie schelpen. De vissers kwamen super enthousiast terug, niet echt wezen vissen maar het was een heel gave ervaring, met een vissersbootje en drie lokale mensen het heldere water op om onderweg een frisse duik te nemen en zeewier te proeven.

Vanavond weer heerlijk gegeten en nu lekker slapen.

Groetjes!!

Jasper

Hallo Pappa, Mamma, Martijn en Liselotte.

Hoe gaat het met jullie? Met mij het goed! Ik heb het heel erg naar mijn zin. Op dit moment zijn we in Ekas. We blijven hier nog tot woensdag en dan gaan we terug naar Kuta Bali. Daar blijven we nog 1 nacht en dan vliegen we vanuit Denpassar weer terug.

Ekas is een leuk plaatsje. We hebben al contact gehad met de mensen hier. Ze zijn heel aardig.

Ik zie jullie vrijdag weer.

Groetjes Jasper!

Max en Luc Timmen

Hoi papa, mama, koen en niek,
Het is een hele leuke tijd in Indonesië.
We doen veel leuke dingen.
We zijn nu in Ekas op het Eiland Lombok.
De mensen zijn hier moslim en behoorlijk streng gelovig.
Maar het zijn wel aardige mensen.
Groetjes aan iedereen daar.

Groetjes Luc en Max.

Rezah

Hallo Hennie, Sabine, Bayka,
Met mij gaat alles goed. Ik hoop met jullie ook. Het is hier lekker weer, maar heb gehoord dat het bij jullie ook zo is. Ik heb niet al teveel foto's gemaakt omdat ik er niet aan gedacht heb, maar wel veel mooie verhalen. Ik hoop nog een souvenir voor jullie te kopen en dan zie ik jullie snel weer.
Groetjes Rezah

Martijn:

Hallo iedereen,
Nog vier dagen en dan zitten we eindelijk weer in een luxe hotel op Bali. Nu slapen we in een guesthouse met zessen op een kamer. Dat is een beetje druk. Hier in Ekas is het leuk. We hebben gisteren gezwommen en moeten vandaag opdrachten bedenken om uit te voeren voor andere groepen. Heb weer zin om jullie te zien en hoop dat het nog lukt om Marius op Bali te zien. Tot over vijf a zes dagen.
Groetjes Martijn

Dani:

Hoi mama,
Het is hier leuk, maar mis je erg. Ik heb een beetje heimwee en wil graag naar huis. Vandaag gaan we opdrachten bedenken en uitvoeren. We zijn nu bezig met het wassen van onze kleding met de hand. Dat vind ik wel gaaf. Ik hoop je snel weer te zien. Groetjes Dani

Erwin

Hallo allemaal,

Ik mis jullie erg en ik hoop jullie snel weer te zien. Ik vind het heel interessant hier in Indonesië maar ik hoop weer snel thuis te zijn. Met mij gaat het goed en ik hoop dat het ook met jullie goed gaat. Ik heb voor jullie allemaal een leuk souveniertje gekocht. Tot over paar dagen allemaal.

Groetjes, Erwin

Jean Paul

Hallo pap en mam,

Hoe is het met jullie? Met mij niet zo goed vandaag. Ben erg misselijk en aan de diaree vandaag. De afgelopen dagen waren erg leuk. We hebben gevoetbald en gezwommen met schoolkinderen. Als ik thuis kom, kunnen jullie er dan voor zorgen dat de frituurpan aangaat en mijn bed klaar ligt.

Tot snel. Groetjes JP

Martin

Hoi,

ik ben lekker bruin geworden. Ik heb twee keer een aanval gehad dat ik van de wereld ben geweest maar verder gaat het goed. Moet geen zorgen maken hoor.

Hou van jullie

(Neem de hond mee naar schiphol)

Doei x

Lavita

hallo papa mama en lando,

Het is hier heel leuk we doen leuke dingen. we zijn nu op ekas. de mensen zijn hier gelovig. we moeten een thirt aan dat is wel warm. het bij de mensen thuis slapen was leuk. ik vond het jammer dat we daar weer weg moesten. hou van jullie xxxx doei

Diederik

Hallo iedereen,

het is hiet super leuk. Het is ontzettend lekker weer. We zitten nu nog drie dagen hier in ekas.

En gaan daarna nog een nacht in bali slapen en pakken dan weer het vliegtuig naar nl pff hopelijk niet weer 34 uur reizen.

Doe de groetjes aan arn mar lys en niels

bye

Shirley

heey mam en pap

hoe is het daar?

en hoe was het op vakantie ik hoop dat het super leuk was en dat jullie genoten hebben. het is hier super leuk we hebben al bij mensen thuis geslapen en gegeten wat wel lekker was maar ontegenwoordig zoet. we zitten nu op ekas en gaan woensdag naar bali en blijven daar nog een dag. en dan begint de hele lange reis weer naar nederland... best jammer maar ook wel weer lekker dat ik iedereen zie... voor al boeffie natuurlijk. moet nog een weekje wachten totdat ik jullie zie maar dan kan ik jullie extra hard knuffelen... ben alleen nog niet bruin geworden alleen wel al een keer verbrand. ik hoop dat jullie nog anderhalve week kunnen genieten.

love jullie dikke knuffel en een dikke kus Xxx

Damaris

heeeeey pap, mam en lando,

het is hier erg warm pffff we zijn nu in ekas ik vind het hier nog niet zo leuk als in het andere dorp waar we waren de mensen waren daar wat vriendelijker. maar ja we zijn hier nog maar net. het leukste tot nu toe vond ik het surfen echt gaaf. ik heb eigenlijk nog niet heel veel te vertellen k voel me alleen niet heel lekker nu misselijk en keel pijn en verkouden en dat met dit weer hahah nou ik hou van jullie en tot snel xxxx

Pauline

heeyy papa mama en frank,

Alles is goed hier hoor maar erg warm. we zijn nu 1 dag in ekas maar in het vorige dorp was het veel leuker. tot vrijdag xxxxxxxx (als papa en frank dan nog niet weg zijn) en groetjes aan opa en oma

Kevin

Hoi pap en mam,

De mensen hier zijn erg aardig. Niet iedereen kan goed Engels hier maar ik kan gelukkig goed Engels zodat ze me begrijpen. Het fruit is erg lekker, vooral de kleine banaantjes. We eten veel bami, gelukkig vind ik dat erg lekker.

Ik zie er naar uit om naar huis te gaan.

Xox, Kevin.

Jaap

Hoi pap en mam,

ik heb het erg naar mijn zin.

Ik mis jullie. Ik heb zin in Turkije! Willen jullie de groetjes doen aan opa en oma van Wijk en oma Mijderwijk? Tot over 5 dagen.

Rick

Ik mis jullie heel erg. Ik hoop dat we veilig aankomen. Ik ben benieuwd hoe het met jullie gaat. Ik vond het surfen en zwemmen in de zee erg leuk.

Ik heb ook nog gevist. Ik vind het erg leuk dat we hier voetballen met de kinderen en spelletjes spelen.

Xxxx (voor iedereen een 'x') Rick

Elijah

Hoi mama ik moet nu nog 4 nachtjes slapen voor dat we gaan vliegen. BijMijn gewone kleine tas is het middelste vak gescheurd. De dag na dat we belden heb ik twee x overgegeven en de hele dag op bed gelegen. Ik vind de activiteiten nog steeds saai en het eten niet lekker. Ik zou wel heel graag naar huis willen. Het fruit op de markt in Nederland is lekkerder dan hier en ik word gek van de hitte hier. het lijkt me trouwens leuk om op de dag dat ik thuis kom samen met jou, oma lies en opa hans naar het nieuwe huis van erwin te gaan kijken. Over 5 dagen kom ik aan in Nederlands. Hoe gaat het daar met iedereen? De after sun is in mijn toilettas open gegaan dus alles zit nu onder. Ik verveel me dood! Tot over 5 dagen! Ek ek van Elijah en een knuffel aan max en babe

Lars

Hoi pap en mam, ik mis jullie heel erg.

Ik heb het wel naar mijn zin. Het zwemmen met de lokale kinderen was tof. Ik heb foto's gemaakt van de kamers waar ik heb geslapen. Ik hoop dat jullie het ook naar jullie zin hebben. Het eten vind ik wel een beetje vervelend, elke keer bami of rijst. 's Avonds vind ik het wel lekker, 's ochtends niet zo. Ik vind dat ik hier veel moet doen. De mensen hier zijn erg aardig.

Ik vind het vervelend dat ik alleen terug moet vliegen. Ik vind het fijn dat jullie me opwachten bij de douane en een stewardess me helpt.

Xxx Lars

Chris

Hoi pap en mam,

ik mis mijn bed erg. Ik word elke ochtend vroeg wakker. Ik mis jullie heel erg.

Het ochtendeten vind ik heel lekker, het avondeten iets minder lekker. Ik vind het leuk dat we hier met zoveel kinderen omgaan, zoals spelen en zwemmen.

De groetjes uit Indonesië

Een vraag voor de ouders van Jaap: klopt het dat Jaap zijn €50,- noodgeld tijdens de terugreis op het vliegveld mag gebruiken?

Maandag 21 juli 2014

Hallo Nederland,

Vandaag een veel gezelligere dag dan gisteren. In de ochtend zijn een aantal heren met de eigenaar van het guesthouse wezen vissen. In de ochtend is de hele groep naar de plaatselijke markt gegaan. Ook heb ik alle berichten die ouders opgestuurd hadden voorgelezen.

In de middag was er een keuze programma: vissen op de pier, knutselen met kinderen uit het dorp of sporten met kinderen uit hete dorp. Eigenlijk is er geen onvertogen woord gevallen.

Hierna volgen nog een paar verslagen van de begeleiders.

Groeten,

Rutger

Verslag van Jeroen

Max, Luc, Diederik en Dani.

Vanochtend ben ik om 04:45 opgestaan met Max, Luc en Diederik. Ik ben met hun en de eigenaar van het guest-house gaan vissen.

We vertrokken met de boot en een net van 300 meter lang.

Het was geen lange trip in de boot, maar wel oorverdovend door die motor die open en bloot aan het ronken is zonder een dempertje. De benzine damp zorgde er ook meteen voor dat je neusgaten goed open stonden haha.

Eenmaal op de plek aangekomen moesten de jongens om de beurt peddelen, zodat de huisbaas Romagi het net uit kon gooien.

Het roeien ging niet snel genoeg, dus moest iedereen met een slipper bijspringen en peddelen.

Toen het net helemaal uitlag was het wachten geblazen, ongeveer 45 minuten. Ondertussen maakten we een schatting van het aantal vissen dat we gingen vangen. Daar zaten we uiteindelijk allemaal ver naast. De plek waar we dit keer zaten worp niet zijn vruchten af.

Bij het net naar boven halen hielp vooral max mee om Romagi af te wisselen en ik en Diederik hebben ook even staan hijsen. Luc keek op zijn gemak toe van achteruit de boot.

Dit is toch wel een spierballen taakje zo'n net ophijsen. Uiteindelijk hadden we 16 vissen gevangen en hij gaf aan dat als je echt een lekkere vangst had dat je 100 kilo vis kan vangen. Nou dat was dit niet aangezien bijna de helft van de vangst sardientjes waren haha.

Helaas volgende keer beter. Een vriend van Romagi kwam er even inwrijven dat hij wel meer geluk had op zijn plek. Ieder stuk van zijn net wat hij optilde zat bomvol vis! Eenmaal terug aan wal zijn er gaan ontbijten en daarna zijn we met de hele groep over de markt gegaan. Daar mochten de kinderen lekkers en souvenirs kopen.

Na de lunch werd de groep opgesplitst in drie groepen. De kinderen mochten kiezen voor vissen met Tom en Marjolein of creatief bezig zijn met Lennart of een voetbalwedstrijd met mij.

Ik had alleen Dani en dat was onze groep haha. Dani en ik zijn door het dorp gaan lopen opzoek naar lokale kinderen om mee te gaan voetballen. Dit viel niet mee, want er waren niet veel kinderen op straat en degene die er waren zijden dat het te heet was en dat we aan het einde van de middag nog eens moesten proberen. We besloten samen om dan eerst maar bij de visgroep aan te sluiten. Dit was leuk! Hoe de mensen hier wormen zoeken vond ik al heel gaaf om te zien. Ze maken een of ander mengsel van de blaadjes van rijst (waar de korrel inzit) en water. Dit mengsel sprenkelen ze aan de rand van de zee in het water en de wormen duiken meteen op. Dan moet je snel zijn en ze uit het zand trekken. Het vissen ging ook niet als thuis. Je hengel was een fles water met daar omheen visdraad gedraaid en een stuk dood koraal als lood. Het werkte prima. De vis die werd gevangen wordt aan de lokale mensen gegeven.

Na 1,5 uur zijn we het weer gaan proberen. Toen kwamen we er achter dat het nog niet meeviel om leden te werven. Het is namelijk Ramadan. De jongens mogen niet drinken en eten tot de zon onder gaat. Een potje voetbal in deze temperatuur wordt je dan niet vrolijk van. Dat begrepen we wel. We besloten om samen een balletje te gaan trappen op het veld. Al snel kwamen er wat nieuwsgierige kinderen kijken. De jonkies hoeven natuurlijk nog niet aan de Ramadan mee te doen. We hebben uiteindelijk met 4 kinderen een wedstrijdje gespeeld. Ik bij 2 kids uit het dorp en Dani bij 2 kids. Het was een leuke en vermoeiende wedstrijd ook door de hitte. Als je eenmaal bent gestopt zweet je makkelijk nog een half uurtje door. Dani kocht nog een tros bananen na de wedstrijd en toen zijn we terug gelopen.

In de avond kregen de kinderen nog tijd voor zichzelf. Morgen weer een leuk programma voor de boeg. De hele groep gaat het water op om te vissen.

Verslag vissen.

Vanmiddag konden de kinderen kiezen tussen creatief, sport en vissen. De meeste kozen voor vissen omdat ze dan zeker weten konden zwemmen, wat best lekker is in dit weer (maar daar weten jullie in NL alles van met de hittegolf). Om überhaupt te kunnen vissen moesten er hengels en aas geregeld worden. De hengels werden gemaakt door onze huisbaas. Een plastic fles, visdraad, haakjes en een stukje koraal en de hengel is klaar voor gebruik. Dan nog aas.. Dat was nog best lastig want ja waar zitten de wormen.. Uiteindelijk een goed plekje en de lokale manier ontdekt en met een groot deel van de visgroep wormen zoeken! Dit resulteerde in een goed gevulde emmer (waar je niets meer aan hebt als je die van de pier af laat vallen tijdens al het gevis). Er is 1 visje gevangen en een aantal krabben. Ze deden allemaal erg hun best en hebben ook nog een aantal hele gave vissen (o.a. de maanvis) kunnen spotten vanaf de pier waar we stonden om te vissen. Ook is er lekker gezwommen en vervolgens druppelgewijs weer terug naar get guesthouse om even lekker te douchen/relaxen.

Groetjes!!!

Verslag 'Creatieve opdracht'

Shirley, Damaris, Lavita, Chris, Kevin, Lars B. en Pauline.

Vandaag kozen bovenstaande kinderen er voor om met Lennart op pad te gaan voor een creatieve activiteit. Op de markt waren stiften, potloden, scharen, plakband en papier gehaald. Met deze attributen trokken we het dorp in en zochten we een plekje uit waar we gingen zitten. Al snel stroomden de lokale kinderen toe. Van A 4 papier maakten we een groot vel waarop we samen met de kinderen gingen kleuren en tekenen. Tussendoor werd er geleerd hoe je bootjes kan vouwen, werd er enthousiast 'boter, kaas en eieren' gespeeld en nam met name Chris het voortouw bij het vliegtuigjes vouwen. Wat een enthousiasme! Er kwamen steeds meer kinderen die mee wilden spelen.

Lars, Damaris en Lavita maakten nog een mooie slinger van papier die we aan de boom konden hangen. Na deze leuke middag hebben we nog even op het strand gelegen en een duik genomen om af te koelen want het was enorm warm.

Groetjes,
Lennart

Dinsdag 22 juli 2014

Hallo Nederland,

De laatste echte dag hadden we vandaag. Morgen begint de reis terug naar huis. Het is echt omgevlogen.

Vandaag zijn we met 4 boten naar een eilandje gebracht. Daar zijn de kinderen in kleine groepen gaan snorkelen en hebben ze een vissenkwekerij bezocht. Meer leest u in het verslagje dat Tom gemaakt heeft. Een paar heren heeft nog last van zijn buik. Jean-paul gaat weer een stuk beter. Ondanks het smeren, zijn er wel een paar mensen flink verbrand. Met name Shirley en Max zijn heel rood.

Morgen vroeg worden we opgehaald met een grote bus. Dan gaan er met de snelle boot naar Bali en zullen er met busjes naar ons hotel worden gebracht. We zullen in hetzelfde hotel slapen als op de heenreis.

Groeten,
Rutger

Vandaag alweer de laatste dag op Lombok. Om de reis op dit geweldige eiland goed af te sluiten hadden we bij de guesthouse-eigenaar geregeld dat we met een aantal bootjes de zee op konden om daar oa. een bezoek te brengen aan een vissenkwekerij (een onwijs groot vlot op het water waar de vissen gevangen en groot gebracht worden voor de verkoop). Tussendoor nog kunnen genieten van een heerlijke lunch op één van de duizenden eilandjes die Indonesië te bieden heeft en gesnorkeld tussen de talloze vis en koraalsoorten. De kids genoten zichtbaar van deze dag maar ook de begeleiders hadden niks te klagen! In de avond kreeg iedereen de keus om uit te rusten in het guesthouse, we moeten namelijk morgen al om 6u op om de boot naar Bali te halen, of te relaxen bij een kampvuur op het strand. Hier hing een leuke en gezellige sfeer.

Woensdag 24 juli 2014

Vanochtend vroeg ging de wekker rond 5.45u. De zon was amper op toen we ons klaar gingen maken voor ons vertrek naar Bali. Het laatste ontbijt op Lombok bestond uit toast en thee. Nadat dit achter de kiezen was werden onze spullen ingeladen in de bus die ons naar de fastboat zou brengen. Nadat we samen met de eigenaar van het guesthouse en zijn familie op de foto zijn geweest begon de reis die zo'n twee uur duurde. In alle rust werd er gezellig gekletst en muziek geluisterd.

Op de plek van bestemming was er nog tijd om wat fruit en/of armbandjes te kopen. Na een tijdje wachten arriveerde de boot en werden we met hoge snelheid naar Bali gebracht. Vele magen hebben het lichtelijk zwaar gehad door de vele golven. De maag van Kevin kon het niet aan... Gelukkig voelde hij zich na het overgeven wel weer beter.

Op Bali stond er een gloednieuwe bus klaar om ons naar het guesthouse te brengen waar we deze reis ook zijn begonnen. Tijdens deze rit is er gezongen voor Jacoline, zij is vandaag jarig en 18jaar geworden! Nogmaals van harte! Op de voor ons bekende locatie is na de kamerindeling gewerkt aan de verslagen en is er gezwommen.

Hierna gingen de groepen weer uiteen om de laatste souvenirs te kopen en te eten bij restaurant 'de Gouden bogen', in de volksmond ook wel de Mc. Donalds genoemd. Jacoline mocht een cadeautje uitzoeken en de dames hadden nog een chocoladetaart tegoed. Hier hebben ze van genoten! Nu, de laatste avond hier, ligt iedereen op één oor en zullen we morgen beginnen aan de lange terugreis. We moeten in Maleisië 7 uur wachten en zullen daar dan ook genieten van een uitgebreid buffet om deze reis mee af te sluiten.

We hopen op een voorspoedige reis en verwachten vrijdag rond 10.40u te landen op Schiphol.

Groetjes vanuit Bali en tot vrijdag!

Donderdag 24 juli 2014

Hallo Nederland,

Al weer het laatste verslag uit Indonesië. We zijn inmiddels op het vliegveld van Bali, klaar voor de lange terugweg. Na alle heftige gebeurtenissen omtrent de neergeschoten vlucht en alle emoties die daarbij in het land zijn losgekomen, hoop ik, dat voor u de terugvlucht niet te spannend is. Wij hebben er bewust voor gekozen, om het onderwerp met de kinderen niet te groot te maken. Wij hebben dan ook niet aan de nationale rouwdag meegedaan. Dit zou juist extra spanningen oproepen.

De kinderen hebben het stuk voor stuk echt heel goed gedaan. Daar zijn wij als begeleidersgroep heel trots op. Een hele mooi uitspraak van Jean-Paul gisteren toen we aan het wachten waren op de boot: "Rutger, hoe kan het dat ik eerst het liefst zo snel mogelijk naar huis wilde en dat ik nu nog helemaal niet naar huis wil?". Toen ik door vroeg, gaf hij aan vooral de mensen en de omgeving te gaan missen. Het warme weer trouwens ook, maar daar hoeft hij volgens mij niet bang voor te zijn in Nederland...

Zelf ben ik ook enorm trots op onze groep begeleiders. Jeroen, Tom, Marjolein en Lennart hebben het echt fantastisch gedaan. Zij hebben dingen met de kinderen bereikt/gedaan, die ik op voorhand niet had verwacht. Voor hen was de manier van reizen (niets staat echt vast en vooral kansen aangrijpen die zich voordoen) helemaal nieuw. Na een eerste onwennige dag op Bali en een goede evaluatie met elkaar hebben ze dit enorm goed opgepakt. We hadden een hele leuke, maar ook hele bewerkelijke groep mee. Mede door de enorme inzet van deze groep mensen (en het zo nu en dan wisselen van begeleiders op de groep) denk ik, dat deze activiteit zo geslaagd is.

U zie ik graag vrijdag ochtend. Van mijn vrouw krijgt u nog een mail over de verzameltijd en de verzamelplek.

Groeten,

Rutger